

MỤC VỤ DEREK PRINCE

THƯ GIẢNG DẠY

Bạn có đang cúi mặt vào dòng nước?

Lời Chúa trong Ê-sai 55:8&9 làm cho tôi bị ấn tượng mạnh mẽ:

Đức Giê-hô-va phán: “Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các ngươi, đường lối các ngươi chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu.”

Khi tôi suy gẫm về khoảng cách lớn lao giữa đường lối của Đức Chúa Trời và đường lối của chúng ta, câu chuyện của Ghi-đê-ôn và đội quân của ông trong sách Các Quan Xét đoạn 6, 7, và 8 gợi lên trong tâm trí tôi một cách vô cùng sống động và mạnh mẽ.

Vào lúc này, dân Israel phạm vào tội thờ hình tượng, và bởi vì Đức Chúa Trời là Đấng phán xét, Ngài cho phép dân Mi-đi-an hàng năm xâm chiếm đất đai và cướp lấy hoa màu của họ.

Một ngày nọ, khi Ghi-đê-ôn đang đập lúa ở bàn ép rượu – để giấu khỏi dân Mi-đi-an – Thiên sứ của Đức Chúa Trời hiện ra với ông và phán rằng, “Hỡi người đồng sĩ! Đức Giê-hô-va ở cùng ngươi!” (Các quan xét 6:11&12). Rõ ràng, cách Chúa nhìn Ghi-đê-ôn hoàn toàn khác so với cách ông nhìn về chính mình. Ghi-đê-ôn nhận thấy mình non nớt, yếu đuối, và vô dụng. Chúa thì lại khen ngợi ông, gọi ông là “*người đồng sĩ*”.

Mỗi chúng ta cần phải bớt quan tâm đến việc chúng ta nhìn nhận bản thân mình ra sao, và quan tâm nhiều hơn đến việc Đức Chúa Trời nhìn nhận về chúng ta thế nào. Trong Đấng Christ, mỗi người chúng ta là một *người mới... được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật (Ê-phê-sô 4:2)*. Nhìn nhận bản thân theo cách này sẽ ảnh hưởng đến cách sống của chúng ta.

Rồi kể đến, Chúa trao mạng lệnh của Ngài cho Ghi-đê-ôn, để ông dẫn dắt dân Israel trong trận chiến chống lại dân Mi-đi-an. Đáp lại mạng lệnh đó, Ghi-đê-ôn tập trung quân lính tại giếng Ha-rốt, còn dân Mi-đi-an thì đang đóng trại tại phía Bắc.

Quân số của hai bên là bao nhiêu?

Quân đội của Ghi-đê-ôn	32,000 ¹
Mi-đi-an	135,000 ²

¹Các quan xét 7:3 ghi lại rằng sau khi 22,000 người rời khỏi đội quân của Ghi-đê-ôn, ông vẫn còn lại 10,000 người.

²Các quan xét 8:10 ghi lại rằng sau khi 120,000 quân Mi-đi-an bị giết, vẫn còn 15,000 quân còn sống.

Như vậy, Ghi-đê-ôn với đội quân 32,000 người đối mặt với đội quân 135,000 người của dân Ma-đi-an. Nghĩa là hơn bốn người Mi-đi-an đánh lại một người Israel.

Hãy tưởng tượng xem Ghi-đê-ôn phản ứng ra sao khi Chúa phán với ông, “*Đạo binh đi theo người lấy làm đông quá*” (Các quan xét 7:2).

Dưới sự hướng dẫn của Chúa, Ghi-đê-ôn ra lệnh cho đội quân của mình rằng người nào kinh hãi và run sợ thì hãy trở về nhà. Kết quả là có 22,000 người trở về và Ghi-đê-ôn chỉ còn lại 10,000 người. Vào thời điểm này, so với đội quân của ông, đội quân Mi-đi-an lớn gấp hơn mười ba lần.

Dẫu vậy, Đức Chúa Trời chưa dừng lại tại đó! Trước sự kinh ngạc của Ghi-đê-ôn, Ngài phán rằng, “*Dân hãy còn đông quá.*”

Rồi sau đó, Ngài hướng dẫn Ghi-đê-ôn mang binh sĩ của mình đi xuống mé nước, để Ngài có thể thử họ tại đó bằng cách quan sát xem họ uống nước như thế nào. Những ai khụy cả hai đầu gối mình xuống để uống nước đều bị loại. Chỉ có những ai kê miệng mình mà liếm nước (giống như cách một con chó uống nước) thì mới qua được cuộc thử nghiệm này (Các quan xét 7:4&7).

Một tính cách tuyệt đối cần thiết và quan trọng

Cuộc thử nghiệm này tập trung vào chỉ một yêu cầu duy nhất về tính cách: **tính cảnh giác**.

Trước tiên chúng ta thử phác họa hình ảnh những người dùng cách thông thường để uống nước. Họ cúi bỏ tấm khiên bên tay trái, và giáo/ gươm bên tay phải, đặt tất cả chúng sang một bên, rồi họ khụy cả hai đầu gối xuống, cúi đầu vào dòng nước để uống. Trong tư thế này, họ hoàn toàn dễ bị đánh gục nếu kẻ thù bất ngờ tấn công. Trong tư thế đó, họ không thể nhìn thấy khi kẻ thù đang tiến lại gần, và họ cũng không trang bị vũ khí sẵn sàng để có thể chiến đấu ngay lập tức. Trong khi họ cầm vũ khí lên trở lại để sẵn sàng chiến đấu thì kẻ thù đã đánh bại họ rồi.

Còn về những người dùng cách của con chó mà liếm nước thì sao? Khi con chó uống nước, nó không cúi đầu vào trong nước, nó thè lưỡi ra để liếm nước đưa lên miệng mình, và thường thì khi uống, nó làm văng một ít nước ra xung quanh.

Vậy thì đối với những người uống nước theo cách như thế, chúng ta nên khắc họa hình ảnh của họ như thế nào đây? Họ khụy một đầu gối xuống. Tấm khiên vẫn ở nguyên trên cánh tay trái của họ, còn bên phía tay phải, họ đặt gươm hoặc giáo xuống cạnh mình. Rồi họ khum bàn tay lại, vốc nước đưa lên miệng mình để uống.

Trong tư thế này, họ vẫn liên tục cảnh giác và xem chừng liệu có kẻ thù nào bất ngờ tấn công hay không. Tấm khiên của họ đã được đặt ở đúng vị trí và họ có thể cầm lấy giáo hoặc gươm bên cạnh mình ngay lập tức để sẵn sàng chiến đấu. Kẻ thù không có khả năng tấn công họ một cách bất ngờ.

Chỉ có 300 người trong đội quân của Ghi-đê-ôn vượt qua được cuộc thử nghiệm thứ hai này. Họ đang đối mặt với 135,000 quân Mi-đi-an. Nghĩa là một người lính Israel phải địch lại với 450 người lính Mi-đi-an!

Tôi có thể hình dung ra rằng trong số những người trở về đó, một vài người nói với nhau thế này, “Thật tốt quá, cảm tạ ơn Chúa vì chúng ta đã thoát ra khỏi vụ này! Gã Ghi-đê-ôn hẳn là mất trí thật rồi. Cách người ta uống nước thì làm nên điều khác biệt gì cơ chứ? Để xem gã Ghi-đê-ôn này sẽ ra sao, và còn những kẻ ngốc đi cùng hắn ta nữa.”

Dĩ nhiên kết quả là Ghi-đê-ôn cùng với đội quân 300 người của mình đã làm cho quân Mi-đi-an thua tan tác, vỡ chạy tán loạn. Sau đó, những người dân Israel khác tiếp tục đánh đuổi quân Mi-đi-an, khiến cho quân Mi-đi-an bị thảm bại hoàn toàn.

Những tỷ lệ trong câu chuyện này thật giúp soi sáng cho chúng ta. Chỉ có 300 người đủ phẩm chất để thực hiện chiến thắng đột phá khởi đầu. Nhưng một khi có chiến thắng ấy, thì có hàng ngàn người dân Israel phấn khởi đuổi theo để giết quân Mi-đi-an đang trốn chạy.

Toàn bộ kỹ thuật này minh họa một cách sống động rằng đường lối của Đức Chúa Trời khác biệt với đường lối của chúng ta như thế nào. Nếu hành động theo đường lối của mình, chắc hẳn Ghi-đê-ôn đã kết luận rằng, “Quân số của mình quá ít ỏi. Mình cần phải có thêm quân tiếp viện.”

Nhưng cái nhìn của Đức Chúa Trời thì hoàn toàn ngược lại. *“Đạo binh đi theo người lấy làm đông quá.”* Cuối cùng, Ghi-đê-ôn còn lại một đội quân với quân số còn ít hơn một phần trăm so với số người ban đầu gia nhập đội quân của ông [300 người so với 32,000 người]. Đối với Đức Chúa Trời, vấn đề không phải là “Có bao nhiêu người?” nhưng là “Đó là loại người như thế nào?”

Đánh giá cá nhân

Mỗi người trong chúng ta cần tự đánh giá chính bản thân mình dựa trên ánh sáng và sự dạy dỗ của kỹ thuật này. Nếu ngày nay Đức Chúa Trời tập hợp một đội quân như đội quân của Ghi-đê-ôn, liệu tôi có phải là một trong số ít những người có đủ phẩm chất để gia nhập vào đội quân ấy?

Hay tôi sẽ như 22,000 người đầu tiên, là những kẻ đã đầu hàng trước nỗi kinh hãi và run sợ? Hay tôi sẽ như 10,000 người sau đó, là những kẻ đã đặt vũ khí xuống và cúi đầu vào dòng suối để uống nước?

Bình thường chúng ta dễ *vùi đầu* vào những công việc của đời sống thường nhật; bị chìm đắm trong những nhu cầu thực tế mà chúng ta phải đối diện hàng ngày; và quên mất rằng chúng ta đang ở trong chiến trận thuộc linh, đang đương đầu với thế lực tối tăm vô hình, những thế lực ấy vẫn luôn canh chừng, tìm một cơ hội để có thể tấn công ngay khi chúng ta không hề phòng bị.

Để có thể duy trì sự cảnh giác không ngừng trong mọi tình huống, điều này đòi hỏi chúng ta phải có sự kỷ luật cá nhân và sự kỷ luật về mặt nhận thức. Điều này vượt xa hơn những khái niệm bình thường về cách hành xử và đạo đức Cơ đốc. Tuy nhiên, Kinh thánh Tân ước cảnh báo chúng ta một cách rõ ràng như sau: *Hãy canh phòng và cảnh giác, vì kẻ thù của anh chị em là Ác Quỷ, như sư tử rống đi lòng vòng quanh anh chị em, tìm kiếm người nào nó có thể ăn nuốt* (1 Phi-e-rơ 5:8). Nếu chúng ta bỏ qua lời cảnh báo này, chúng ta sẽ trở nên yếu ớt trước những cuộc tấn công tinh vi, bất ngờ của Sa-tan.

Ví dụ như vấn đề về những ngày lễ (những kỳ nghỉ). Ruth và tôi nhận ra rằng chúng tôi không thể tiếp tục hoạt động mục vụ một cách hiệu quả nếu như chúng tôi không thỉnh thoảng dừng lại, nghỉ ngơi và chờ đợi Đức Chúa Trời. (Những ngày nghỉ lễ của chúng tôi thật sự là những thánh nhật.)

Nhưng tôi học biết một điều: *Satan chẳng bao giờ nghỉ cả*. Ngay khi chúng tôi cảm thấy mình rất cần được nghỉ ngơi và thư giãn, thì Satan đem đến những áp lực đè nặng lên chúng tôi, mà những áp lực ấy hoàn toàn không lường trước được, và chúng tôi có thể dễ dàng bị tấn công mà không hề phòng bị.

Như vậy, điều này có nghĩa là chúng tôi sẽ không còn đi nghỉ nữa chẳng? Không! Nhưng điều này có nghĩa là chúng tôi không *vùi đầu* vào những kỳ nghỉ; chúng tôi không đặt vũ khí xuống. Chúng tôi đã học biết một điều: kỳ nghỉ thường là khoảng thời gian chúng tôi cần phải thực hành tính cảnh giác ở mức độ cao nhất.

Nhưng đây cũng chỉ là một ví dụ, và bạn có thể áp dụng ví dụ này trong nhiều lãnh vực khác nhau: các mối quan hệ trong gia đình, các hoạt động kinh doanh, các dịp lễ đặc biệt, các cơ hội đào tạo. Chúng ta có thể tham dự vào mọi hoạt động này, nhưng chúng ta không được *vùi đầu* vào bất kỳ hoạt động nào.

Hãy nhớ rằng, trong đội quân của Ghi-đê-ôn, có ít hơn một phần trăm quân số có đầy đủ phẩm chất để gia nhập vào đội quân đó! Ngày nay liệu tỷ lệ ấy có thay đổi không?

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

